

dem vi skulle konkurrere med; der kan skaffes altfor betydelig en Fortjeneste ved dette til, at vi overhovedet kunne sælge vore Varer, naar vore Konkurrenter ved at narre Toldvæsenet, kunne faae deres Varer saa meget billigere end vi. Følgen vil altsaa blive en almindelig Demoralisation, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at Ingen vil være mere mod en saadan Toldtarif end netop hæderlige Handelsfolk; disse ville virkelig ikke ønske Andet, end at der ingen Tvivl skal være om, hvad der skal gives i Told, saa at hverken de selv eller deres Konkurrenter slippe en Øre billigere eller betale en Øre mere, end de skulle. Der er en anden Grund, hvorfor de Handlende ville frabede sig en saadan Tarif. Følgen vil nemlig blive en fuldstændig Ophævelse af Kreditoplæg og de Rettigheder, der ere forbundne dermed. Jeg har nok set en Bestemmelse i dette Lovforslag, hvorved den ærede Forslagsstiller har ment, at man kan komme ud over det. Det er altsaa ikke min Mening at sige, at den ærede Forslagsstiller ikke har set, at Kreditoplægretten maa falde bort, men hvad der er min Mening, og hvad jeg ogsaa skal paavise, det er, at den Erstatning, som skal gives derfor, er en Umulighed. Vore Kreditoplæg spille en altfor stor Rolle baade for de Handlende og ogsaa for mange Fabrikanter til, at man kan vente en Toldlov gennemført, hvortil denne Kreditoplægret saa at sige vil blive ophævet. At denne Lov i andre Henseender, navnlig med Hensyn til det finantzielle Spørgsmaal, skulde være imødekommende og derfor maatte siges at være en forbedret Udgaave af de tidligere, er Noget, hvorved jeg ikke behøver at opholde mig, thi denne Side af Sagen er allerede oplyst af Finantsministeren. Mininetl oppiger det ærede Medlem en Nedgang paa noget over $3\frac{1}{2}$ Mill., men ligesom det blev oplyst i Gaar af den høitærede Minister, at denne Opgjørelse ganske vist ikke kunde holde Stik, saaledes hører ogsaa jeg at paastaar, at den saa langt fra vil holde Stik, at Nedgangen vil blive meget større. Ogsaa det ligger i Værditoldsystemet. Det kan ikke nytte at opstille Værdiberegninger, hvor man gaar ud fra de gode Oplysninger om Værdiforholdene, som man nu har her; der vil virkelig ikke blive tarifferet, efter de Værdier, og Nedgangen vil absolut paa alle de Poster, hvor der skal være Værdiberegning, blive ganske anderledes betydelig end den, det ærede Medlem gjør Regning paa. Som sagt, efter hvad der er udtalt af den høitærede Finantsminister i Gaar, skal jeg ikke komme dybere ind derpaa; men af Hensyn til Tiden nøies hermed. Enkeltheder skal jeg

heller ikke komme dybere ind paa. Men jeg skal blot antyde, at der forøvrigt ogsaa er en Masse Enkeltheder, som i og for sig ere af den Art, at de maa siges at være noget urimelige, men jeg tvivler ikke paa, at naar man forøvrigt havde faaet fjernet de store Anker ved dette Lovforslag, havde man ogsaa faaet dem fjernet. Jeg skal dog blot føre et Exempels Skyld tillade mig at nævne, at der er ingen Mening, naar man opstiller en Værditoldtarif, hvor man maa sige, at den Karakteristiske er 15 pCt. — der er en ganske enkelt, der er 50 pCt., nogle 20 pCt. og nogle 10 pCt., men den Karakteristiske maa som sagt siges at være 15 pCt. — at man saa paa ubenævnte Varer, som vil have 5 pCt. eller endog saa kun 2 pCt. Det er der ingen Mening i. Det vil fremkalde overordentlig store Vanskeligheder for Toldvæsenet, i det Hele for dem, der skulle tarifere de Sundlende o. s. v. Der vil blive en stor Bestræbelse efter at bringe en hvilken som helst Vare, naar blot det kan lykkes, ind under denne Position, og i og for sig er der ikke nogen som helst Grund til at lade ubenævnte Varer tariferes billigere end det, som maa siges at være Gjennemsnitsprisen, eller det, som man gaar ud fra maa være Gjennemsnitsprisen. Jeg vil altsaa sige, at hvis man havde 15 pCt., saa havde det været naturligt, ja, maa ske kunde man være gaaet ned til 10 pCt., men det var da ogsaa det Mindste. Jeg skal nu, før at nævne en helt anden Ting, som det ærede Medlem kom ind paa i Gaar, og som ogsaa blev omtalt af den høitærede Minister, omtale Tolden paa Tobak. Der vil Værdiberegningen frembringe en aldeles ubegribelig Beshyttelse, som ikke kan være det ærede Medlems Mening, for Cigarfabrikationen, en Beshyttelse, der ikke alene er lang, langt større end den, man nu har, men ogsaa langt større, end der er nogen som helst fornuftig Rimelighed i. Efter det ærede Medlems egne Opgjørelser skal jo Gjennemsnitstolden af indførte Cigarer være 4 Kr. og nogle og tyve Øre, medens der imod Tolden paa den øvrige Tobak, som indføres, opgives til omtrent 50 Øre. Det ærede Medlem vil altsaa se, at der efter disse Tal vil komme en Beshyttelse paa Cigarfabrikationen af omtrent 4 Kr., og hvad vil den nærmeste Følge blive af en saadan Sats? Det vil ikke være dem, at de meget dyre Cigarer komme til at betale høi Told. Thi der ere vi netop inde paa de Varer, hvor jeg paastaar, at det er ganske overordentlig vanskeligt for Toldvæsenet at faae den rette Indførselsværdi frem. Det, at bedømme om den Cigar er den fineste Havannacigar eller ikke, vil være ganske over-